

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 641/2024
21.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јаблановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Мишковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2188/21 од 13.01.2022. године, у седници одржаној 21.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2188/21 од 13.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2188/21 од 13.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 715/19 од 14.05.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженом да је тужилац власник по основу одржаја југозападног дела катастарске парцеле број .../... КО ..., у мерама и границама ближе наведеним тим ставом изреке, што је тужени дужан да трпи и омогући тужиоцу да се на истој укњижи код РГЗ СКН Краљево, као власник. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 88.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2188/21 од 13.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је утврђење права својине по основу одржаја на делу парцеле коју тужилац несметано

користи од 1974. године. У вези оваквих правних ситуација, нижестепени судови су одлучили на основу чињеничног стања утврђеног у конкретном предмету, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.05.2019. године. Првостепена пресуда донета је 14.05.2021. године, а другостепена пресуда донета је 13.01.2022. године. Вредност предмета спора је 100.000,00 динара. С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора, која се ревизијом побија, очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија туженог недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић